

Sympsalma

laudat̄em. nedum sponsaz pulcer
rimam et immaculatā. sed omnez
generaliter qui fecerit voluntatem
patris sui qui ē in celis. Sane sus
fecit ei fortassis laudatio nō p/
pri⁹ sed alieni oris sponsi et suoꝝ
pastorꝝ et doctorum quasi para/
nymphoz inter sponsaꝝ et spōsuz.
qui sponsam vocant verbigenaꝝ
seu deigenam et ita del matrem.
Ambrosius. hieronym⁹. Augusti
nus bernardus. cum similib⁹ q̄rū
scripta patent. et ratio certa con/
uincit ex dignantissima cohabita/
tione sponsi cuꝝ sponsa et eiusdeꝝ
per grē semen. secundatione non
ab altero nec de altero qm de se
ipso vt audeat. dicere spōsa in sui/
peraduentu spūssanti. et in obū/
bratione virtutis altissimi. filius
me⁹ es tu. ego hodie genui te. in
die desponsationis mee et leticie
cordis mei. **Quid hoc mirabil⁹**
Nel dicere do **Cib⁹** meus es tu
ego hodie omedite.

Explicit sympsalma septimum.

Incipit sympsalma
octauum. in quo ponunt̄ quin
qz proprietates. sez. xxxvij. xxx/
vij. xxxix. xl. et. xli.

Capt. sextum

Ingit amor soli sol⁹ pfe
ct⁹ et est par Aurore nit⁹.

Septimū

ccciiij.

dus. ordine terribilis **A**mor v/
nus et vnic⁹ simplex pfectus et ei/
lectus insinuatur cum dic̄ circa
mediū sexti capitulū. **I**nā ē colū
ba mea. Simplificata videlicz per
sp̄missim⁹ perfecta mea. cui nihil
deest eoꝝ quoꝝ eē particeps d⁹.
Que preterea iuncta est mihi pfe/
cte et fini suo. Tūc em⁹ perfectum
est vnuq̄d qz cum fine ultimū suū.
fuerit assecutuz. sicut ex op̄posito
omne illud vanū est qd sine suo
caret. Propterea vani sunt omnes
homines in quib⁹ non est sapien/
tia que ipsoꝝ finis statuta est.

Sequitur. **I**nā est matri sue ele/
cta genitricis sue. **M**ater et geni/
trix sponse recte intelligi. eadem
increata sapientia. cui⁹ filia ē mēs
anagogice sursum acta. **N**am q̄
spū sapientie aguntur hi filii dei
sunt. **V**iderunt illam filie et bea/
tissimā predicatorū regine et cō/
cubine laudauerūt eam. **P**endet
hec pars ab illa precedenti. sexa/
ginta sunt regine. et octoginta
concubine et adolescentularū nō
est nūerus. que hic possunt intelli/
gi filie nūcupari. **S**eq̄e vox ad/
mirantis. **Q**ue est ista que pgre
ditur. quasi aurora consurgens.
pulcra vt luna electa vt sol. terri/
bilis vt castorꝝ acies ordinata.
Illiē pro contextu presentis octa/
ui sympsalmatis transcurſa sic cō/
lligamus ad precedentia tanquā
p diapsalmate. **A**mor fidēter
ausus est dicere post descriptas

Q. 3

Super cantica

dilecti proprietates. Et ipse est amicus meus filie hierusalem. Subiungunt ad incendiū fomentum crementū qz petitionem. Quo abiit dilectus tuus o pulcerrima mulierum. quo declinavit dilectus tuus et queremus eū tecū! Non itaqz petūt propter se quem libere possident in hierusalem celesti. sed ad sponsam ideo iungūt tecuz. Respondet amor in principio sexti capituli. Dilectus meus descendit in ortum suum. qui est in subcelesti hierusalem quo ad vniuersos et singulos quos gratia facit eē quasi paradisum in benedictionibus. ut ibi pascatur in ortis et lia colligat. ad aureolaz aromatum. q omnia sunt benedictiones meritorum. quibus pascitur dilectus et que colligit quando remunerat. Amor rursus quasi dectatus confabulatione prolixiori ad filias hierusalem narrat in aurore simplici cordis laudes suas sibi prius attributas a sponso. et redditione multiplici. Et ita pce dit huius tot^o capituli vi. et viii. cōtextus quasi sua sit alternata naratio. usqz principium octauis. vel paulo ante vbi decimuz et ultimum dragma incipit per collocutionē nominativum ad dilectum et ipsius responcionem. Nos autez ex ipsiis tria partiti sumus sympsalmata. sub triplici versu nouissimo. Amor igitur colloquium habēs cū filiabus hierusalem que vicez ge-

Canticorum.

runt paranimphorum inter sponsum et sponsā. non ut instruat eos sed ut desiderio suo satisfaciat. et doceat. continuat responzionem ad interrogatōnem factam. imo difusa abhōitate sepius interrupta dilatat eam. Ego inquit dilecto meo. intendō et dilectus meus. intendit mihi. qui pascit inter lis. et cōdiditorum meritorum ab eo mihi magnifice collatorū ex quibus me collaudat dices. pulchra es amica mea et decora sicut hierusalem. ad cuius exemplar formata sū atqz pacifica. Quod si fidenter dixerim prius et iste ē amicus meus. nolite mirari quoniam me dignatur totiens amicas nos minare cuius iudicio et dono virtutum suarū dico. et r̄ribilis ut castroz acies ordinata. Amor iterū continuat narrare verba dilecti ad eam. Querte inquit ocu los tuos a me. quorum unus est discretius seu speciatius. alter experimentatius seu practicuL quia ipsi auolare me fecerunt. dicitur in ps. Accedit homo ad cor altū et exaltabit̄ deus. Hoc abū esse potest p̄stis intelligentie de auolatione dilecti q̄ sublimior semper apparet q̄ videri solitudine q̄ris ampliori. Ponit enī tenebras latibulū suum. Sequit̄ laus capituloz dentium et genarū p̄ ut s̄ iij caplo. Sequit̄ deniqz materia presētis sympsalmatis fā aperta. Hexaginta sunt regine et usqz

Sympsalita

descendi in ortum & fecundus est iste textus in scriptis si deberent singula discursi que omnia reducuntur ad unitatem amoris et multiplicitatem eius. Unitas obiectalis multiplicitas formalis est. Unitatem expressit aplius cum totiens dixit. Unum corpus. Unus spiritus. Una spes vocationis. Unus dominus. Una fides. Unum baptisma. Unus deus et pater omnium. Et icternum. Unus corpus et unus panis sumus. Et universaliter in euangelio iohannis per totum. Et quid potest comprehendensius dici quod illud apostoli. Qui adheret deo unus spiritus est. Quinimo illud Christi de mandante et bibente carnem et sanguinem suum sacramentaliter. In me manet et ego in eo. Ecce nam notati sunt stellae varijs in adolescens concubinis reginis. Illustrationes insuper varie in aurora luna et sole. Closa sunt tandem omnia in ordine seu coordinatione charitatis. quoniam prius dictum erat ordinavit in me charitatem. Nunc iterum repetitur et postmodum quantum valeat ordo charitatis et amoris dicendo terribilis recessorum actes ordinata. Amor si ordinatus sit nihil fortius et inimicis terribilis est. Consistit autem ordo amoris ad deum ad se ad proximum. Divisatur insuper ordo iste ab ordine tam supercelesti beatissime trinitatis quam celesti

Septimus

ccc.

angelice dignitatis. Et iste ordo subcelestis dicitur monasticus in homine singulariter Ecclesiasticus in policia spirituali. politicus in regimine temporali de quibus non est hic dicendum per singula. nisi generalis ista potest regula dari quod nihil absq; ordine alicubi pulcrum est. nihil placens nihil stabile. Hunc a beato dionysio traditum sic ut creditur reuelate paulo. celestes ordinum angelicorum hierarchie. Sunt ad exemplar eorum traditae subcelestes hierarchie. tres monastice in eodem homine secundum metaphoram sicut loquitur aristot. et per tropologiam sicut loquitur theologus iuncta similitudine anagogia. Tradita est hierarchia subcelesti. ecclesiastica per allegoriam. maxime iuncta tropologia. Tradita est etiam subcelestis hierarchia temporalis maxime per tropologiam incedens. Porro hierarchia subcelesti. monastica et ecclesiastica magis spectat ad symposialma preses et duo sequentia. Quia in re posset introduci tota traditio dionysij de angelica hierarchia. ca. x. cum expositionibus suis. Tradunt enim quod in homine quolibet nouem officia vel ordines celestium angelorum reperiunt debent. Infima hierarchia secundum naturam. media secundum industriam. Tertia et supra secundum gratiam. Multi super hoc ordine et hierarchias multa tradiderunt pro suo quisli-

Q. 2

Super cantica

hunc sensu et ingenio. Denique redunt omnia in unam de portionibus anime humanae sententiam cuius suis habent et actionibus cum relatione. Preterea ad formalem obiectorum rationem quoniam bonum est obiectum talis ratio solius dei. et finis ultimus est. et hec in arce reponit ubi mens amat arce manens vincita unicū sola solū deus. Prout de ratio superiorum hū pro obiecto scissā et res spūales abstractas sicut angelos subsequitur inferior ratio. deducēs ex superioribus principiis conclusiones scibiles. Et ex inferiori sensualitate sensations experimentales sensuum exteriorum et interiorum. Circa quas sensationes et ex quibus inferior hierarchia constituitur sicut ex ratione inferiori media et ex superiori suprema. Prima per naturam. secunda per industriam. tertia per gratiam iuncta industria. Super quas omnes collocatur mens in arce sive tanquam imago et gloria et similitudo quedam beatissime trinitatis. Minor ordinatus habet in qualibet hierarchia quandam speciem trinitatis sedem maius et minus. Hierarchia siquidem metis in arce sive tanquam supercelestis imago. Imo et deificatione pure gratae signata et tracta habet deum. ne dum pro causa vel principio efficiente quemadmodum res oes habent. ne dum pro causa vel principio formante vel obiectali

canticorum.

ter et vitaliter immutante. quem admodum capaces sunt oes creature rationales. sedem memoriarum intelligentiam et voluntatem. per diuersas illuminationes et participationes gratiarum gratis datarum quales sunt prophetie. dona sanitatum. dona linguarum. et abbreviatio verbo. omnes gratiae. Post gratiam gratum facientem et acceptantem ad vitam eternam. recte etiam per eandem gratiam gratulacionem sanctificatam et inhabitatam. que reddit metem sponsam dei. charissimam filiam sororem coheredem amicam et omnisalem simo audacissimo cum pietate abo matrem. Si verbigena vel deigena noicitur. Post istam quasi super celestem hierarchiam. sunt in homine sicut in microcosmo seu minori mundo reperibiles alie omnes hierarchie figuraliter tam celestes quam subcelestes spūales et temporales. Qui rei consideratio manifesta esse potest perscrutanti trinitatem inuenibilem esse in omnibus his hierarchiis antedictis. Nunquid non habet sensualis hierarchia memoriarum noticiam et amore rei respectu obiectorum phisice cognoscibilium et amabilium? sicut in logicis moralibus et physicis. per infallibles leges et regulas in quibus velut theophaniis et enigmate videtur trinitas deus. Nunquid non portio ratiōis superioris memoria habet. noticiam et amorem